

עמ"י 35363/07 - גבריאל אלמן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני: כב' השופט דוד חסין, נשיא

עמ"י 35363-07-15

19 יולי 2015

גבrial Alman (עציר)

העורר:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

החלטה מתוקנת

הערה: בהחלטתי מיום שישי, 17.7.15, נפלו מספר טעויות, שהיה צורך לתקן, ולהן נוסח ההחלטה המתוקנת.

בפני עורך על החלטת בית המשפט השלום בירושלים (כב' השופט סקפה-שפירא), מיום אتمול 15.7.15, במסגרת הורתה על הארכת מעצרו של העורר עד ליום ראשון, 19.7.15, לצורך הגשת כתב אישום.

העורר חשוד בביצוע מעשה שוד אלים בצוותא חדא. בעקבות זאת נעצר ביום 11.7.15. עוד באותו היום הוארך מעצרו עד ליום 15.7.15. ביום זה הורה בית המשפט קמא על שחרורו בתנאים הבאים: התיקות לחקירה או משפט בכל עת על פי דרישה; מעצר בית מלא עד ליום 16.7.15 שעה 14:00; חתימה עלUberות עצמית והמצאת ערבות צד ג' שיחתום אף הוא על Uberות, שתihan בסך 6,000 ₪; הפקדתழום בסך 1,000 ₪; איסור לעשות שימוש בטלפון או במחשב בזמן מעצר הבית; איסור על המשיב ליצור קשר ישיר או עקיף עם המתלוון או להתקרב אליו מרחק הנופל ממאה מטרים וזאת עד ליום 12.9.15; איסור ליצור קשר ישיר או עקיף עם החשודים הננספים באירוע. המשיבה ערכה על החלטת בית המשפט קמא לשחרור העורר בתנאים, בטענה כי עליה לבצע פעולות חקירה נוספות. ביום 14.7.15 קיבל בית משפט זה (כב' השופט הבכיר סגל) טענה זו והאריך את מעצר העורר עד ליום 15.7.15, בקביעו כי לאחר מכן, ישוחרר העורר בתנאים בהם נקבע בית המשפט קמא (עמ"י 15-07-2015).

משהיגו يوم 15.7.15 אמרו היה העורר לשחרר למעצר בית. ברם שלא היה יכולתו לגייס את סכום הכסף שנדרש להפקיד, נותר עצור. בין היתר המשטרה את המתלוון, ובليل יום 15.7.15 עימתה אותו עם העורר והמתלוון הפליל את החשוד. ביום 16.7.15 הובא העורר בפני כב' השופט סקפה שפירא לדין בהארכת מעצרו. אולם במהלך הדיון הגישה המשיבה הצהרת טובע וביקשה כי העורר יעצר לחמשה ימים, מכח סעיף 17 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ז-1996 (להלן - **החוק**). נוכח זאת, בית המשפט קמא קבע כי יש להאריך את מעצרו של העורר לארבעה ימים, שכן, לטעמו, לאור פעולות החקירה הננספת אותה ביצעה המשיבה, התחזק החשד נגד העורר, ועתה יש עצמת ראיות מספקת לצורך בקשה מעצר לפי סעיף 17 כאמור. כן נקבע כי הגם שהמשיב הוא בחזקת משוחרר, הרי שדי בשינוי הראיתי כדי להצדיק עיון חוזר בהחלטת השחרור.

נגד החלטה זו הוגש העורר שבפני. לטענת העורר לא היה לבית המשפט קמא סמכות לעוצרו משוחרר על ידי בית המשפט המחוזי, כערצת עורך. כן טען כי הלהקה למשעה היה העורר משוחרר עת התבקש מעצרו על בסיס סעיף 17 לחוק. דא עוקא, סעיף 17 הנה מעוצר מגשר, שנועד למנוע את שחרורו של אדם בגין מעצר ימים למעצר עד תום ההליכים, ולא כUILה לעצור אדם מחדש משניתנה החלטה לשחרורו. כן ביקש העורר לדעת, מה מנע מן המשיבה להגיש במועד זה כתב אישום עם בקשה למעצר עד תום ההליכים, ומדוע כלל נדרשה המשיבה לבקשה מעצר גישור, בהינתן שפועלות החקירה האחזרה בוצעה ביום 15.7.15 בשעה 21:30. בנוסף טען כי בעצם ניהול העימות עם

המתلونן, מבלי שנערכ מסדר זיהוי קודם לעורר, פגמה המשיבה בחקירה בעניינו.

מנגד, צידדה המשיבה בהחלטת בית המשפט קמא וטענה כי לעורר עבר פלילי מכבד, וכי בעת זאת עומדים נגדו שני צווי הבהאה.

לא ראיתי להידרש לשאלת האם, לנוכח נסיבות המקירה, העורר היה במחאות "משוחרר" או "עצור", והשלכת הדבר על יכולת המשיבה לבקש את מעצרו בהתאם לסעיף 17 הנזכר. עם זאת, עיר, כי לטעמי סעיף 47 לחוק, מלמד כי אדם במצבו של העורר הוא בוגדר "עצור". ברם, דיון זה חורג מן הנדרש לצורך ההחלטה. זאת מושם ששותכני עי הצדוק עם העורר בהיבט אחר, ככלילן: במהלך הדיון הוצגה הצהרת התובע אשר בעקבות הגשתה נעצר העורר. בוגדר ההצהרה התבקש מעצר העורר לחמשה ימים תמיימים. זאת גם שמהדיון בפניו עלה כי אין מדובר בתיק מורכב, כי כל חומר הראיות הנדרש (או רובו) כבר מצוי הידי המשיבה כבר בלילה של יום 15.7.15, וכי לא הייתה כל סיבה של ממש לכך שהמשיבה לא הגישה כבר עתה כתוב אישום ולצדיו בקשה למעצר עד לתום ההליכים, ובמקום זאת, העדיפה להגיש בקשה להארצת מעצר על סמך הצהרת טובע לחמשה ימים נוספים, תוך העסקת שתי ערכאות שיפוטיות בעניין זה. בנסיבות אלו גם מתבקשת אני להצדיק את הארכת מעצרו של המשייב עד ליום ראשון (ארבעה ימים) כאשר מחר הוא יום שבת וניתן היה ואף צריך היה להגיש את כתוב האישום עוד היום (בצירוף בקשה למעצר עד לתום ההליכים, כאמור). בהקשר זה אוסיף כי אין הצדקה להגיש כשרга בקשר להארצת המעשר על בסיס הצהרת טובע לתקופה המירבית האפשרית לפי סעיף 17(ד) לחוק (חמשה ימים). על רשות החקירה והتبיעה לשקלול כל מקרה לגופו, עד כמה מוצדקת הבקשה להאריך את המעשר לתקופה המירבית. שכן, "לא Hari Krani Chagb Cahri Krani Ram". אומנם עניינוינו אינו בחגב, אך גם לא ברם, וכאמור כל החומר היה בידי המשטרה להגשת כתוב אישום מבלי להיזקק לבקשת לפי סעיף 17(ד).

עוד אומר כי דעתך אינה נוחה מן המחדל החוקרי לכואורה שעולה מהתנהלות המשיבה עת ערכה את העימות בין המתلون לעורר, ובכך סיכלה ערכתו של מסדר זיהוי.

כללו של דבר: אני מקבל את העורר חלקי ומורה על שחרור העורר מהיום 17.7.17 החל משעה זו (14:05), בכפוף לכך שיימוד בתנאים שנקבעו על ידי בית המשפט קמא.

אין בהחלטה זו כדי למנוע מעצרו של העורר על פי צו הבהאה או כל החלטה שיפוטית אחרת המורה לעשות זאת.

ניתנה היום, ג' אב תשע"ה, 19 ביולי 2015, בהיעדר הצדדים.